

« zurück blättern vor »

TRYNKNAĆ v. pf., ab 1888. **1)** ‘einen Schluck nehmen, austrinken, insb. eine Menge an Alkohol’ – ‘łyknąć, wypić, zwł. porcję alkoholu’: vor 1919 Sw *T[rynknać] kielich gorzalki*. – nur Sw. **2)** ‘sich betrunken, einen Rausch antrinken’ – ‘podpić sobie, upić się’: vor 1919 Sw *Wrócił dopiero co z bibki kawalerskiej i był porządnie “trynknięty”*. ◦ (1934) 1936 Tuwim Jarm. 130, DOR *Trynknięty jesteś*. – Sw, DOR (gw. miejska). ◊ **Etym:** nhd. *trinken* v., ‘Flüssigkeit aufnehmen’, GRI. ◊ **Der:** *potrynkować* v. imp., [hapax] 1888 Lon.Ryc. 200, WIECZ *Już dziesiąta, dajcie spokój, lepiej już, kiedy tak (...) to sobie potrynkujcie trochę, bo tu nie ma żartów*. ❖ Es handelt sich den Belegen nach um ein spätes Slangwort der niederen Umgangssprache.

« zurück blättern vor »